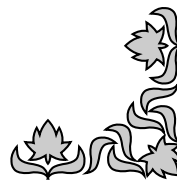
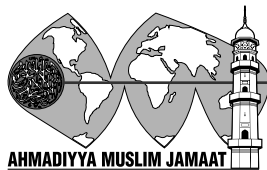
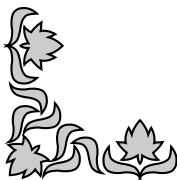

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog

H U D B E

Hazreti Mirza Masroor Ahmad
ajadahulah-talah bi nasre hil aziz
V halifa Obećanog Mesije a.s.

1.1.2010. - 5.2.2010.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ء

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ ء

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ -

وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ ء

“Sva hvala pripada Allahu, Gospodaru svih svjetova; mir i blagoslov neka su na Njegovog vjerovjesnika Muhammeda, s.a.v.s., i na cijelo njegovo potomstvo i ashabe.”

Hudba 1. januar 2010.

Važnost petka u novoj godini

Kratki sadržaj hudbe koju je 1. januara 2010. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je danas na početku svoje hudbe petkom proučio ajet 29 iz sure Al Hadid čiji prijevog glasi:

“O vi koji vjerujete! Bojte se Allaha i vjerujte u Njegovog Poslanika; On će vam dati dvostruki udio od Svoje milosti, i dat će vam svjetlost s kojom ćete hodati, i oprostiti će vam – a, uistinu, Allah najviše prašta (i) milostiv je.” (57:29)

Huzur je rekao da je Allahovom milošću danas prvi dan 2010. godine i Allah nas je uveo u ovu godinu u petak, tako da je prije svjega Huzur

zaželio da ova godina i svaka godina koja slijedi bude na svaki način blagoslovljena za svakog Ahmadi muslimana. Ljudi, jedan drugom upućuju želje u prilici nove godine ali za vjernika su godina i njeni dani blagoslovljeni kad je primljeno pokajanje i kad povećamo pobožnost. Obećani Mesija a.s. je rekao da je stvarni bajram i blagoslovljeni dan, dan pokajanja i dan duhovnog znanja. Huzur je rekao istinski blagoslovljen dan je dan koji vodi duhovnom napretku, onaj koji skreće pažnju prema dužnostima prema Allahu i pravima prema ljudima, onaj koji sve čovjekove sposobnosti dovodi u praksu da traži Allahovo zadovoljstvo, dan koji je dan praktičnog napora za postizanje Allahove blizine. Naše godine su blagoslovljene u primjeru gdje se okrećemo Allahu sa potpunom iskrenošću da postignemo sve ove ciljeve.

Danas je petak i to je najblagoslovljeniji dan. O njegovom značaju je Časni Poslanik s.a.v.s. mnogo puta rekao da treba da zapamtimo da uprkos ovog značaja samo istinski vjernici mogu imati korist od toga a onaj ko je nevjernik ne mogu mu koristiti njegovi blagoslovi. Vjernik nastoji da ovaj dan učini danom svog spasa, imajući na umu govor Časnog Poslanika s.a.v.s. da u petku ima vrijeme u kojem je muslimanu, dok obavljaju namaz i obraća se Bogu, poklonjeno ono za što on moli Allaha. Huzur je rekao da, budući da je prvi dan godine petak čini još značajnijim za vjernika tako da ga može ukasiti namazima i dovama i s obraćanjem Allahu. Mi ovu godinu dočekujemo oživljavanjem svojih noći s namazima dok oni koji nisu vjernici i koji nisu upoznati o značaju petka troše prvih nekoliko sati Nove godine u beskorisnim zabavama, sanjarenjima i uzimanju alkohola. Mi smo sretni da smo iz ummeta Časnog Poslanika s.a.v.s. koji je bio utjelovljenje *nura* (svjetla) i koji nam je pokazao puteve postizanja Allahovog zadovoljstva; on je bio tako omiljen Allahu da je Allah proglasio Svoju ljubav za one koji njega iskreno slijede. Obećani Mesija a.s. je rekao ko može imati veće pravo da sebi pripiše riječ 'svjetlo' od onog slijeđenjem kojeg čini osobu Allahovim miljenikom. Kao što je Allah rekao u Kur'anu:

"..Uistinu vam je od Allaha došlo svjetlo i jasna Knjiga..." (5:16)

Časni Poslanik s.a.v.s. nas je poučio izvanrednom načinu da imamo udjela u ovom svjetlu u pogledu na petak. On je rekao: 'Petak je najbolji između vaših dana. Prizivajte u izobilju blagoslove i selame (salavate) na mene, jer će vaš *salavat* biti meni predstavljen ovog dana.' Huzur je rekao kad su naše dove i *salavati* upućeni danas oni će privući Božiju

ljubav. Kad se priziva *salavat* s potpunom iskrenošću i revnom ljubavi prema Časnom Poslaniku s.a.v.s. to je na kraju predstavljeno Allahu, nakon što su bili ukrašeni zauzimanjem Poslanika s.a.v.s.

Zaista su istinska i velika ljubav prema Poslaniku s.a.v.s. i neusporediva obilnost s kojima je on prizivao *salavate* na njega dali Obećanom Mesiji a.s. položaj Mesije što je onda vodilo tome da se stubovi *nura* spuste na Zemlju s nebesa. On je u skladu s tim naredio onima koji su dali *zavjet* njegovog *bai'ata* da ako tvrde da su u njegovom *bai'atu* onda treba da prizivaju *salavate* na Poslanika s.a.v.s. On je rekao da će zauzvrat onda postići mjeru *nura* prema svojim (duhovnim) sposobnostima i da će ovo staviti u red njihove živote na ovom svijetu i na ahiretu.

Jedan hadis navodi: 'Najbolji dan u kojem se Sunce uzdiže je petak. Tog dana je Adem bio stvoren, bio je uveden u Džennet, i bio istjeran odatle.' Huzur je objasnio da osoba petkom može zaraditi nagradu i također dobiti kaznu. Na djeci je Ademovoj kako će iskoristiti ovaj dan. Ako budu znali za svetost ovog dana, ako budu činili dobra djela i budu privučeni vrlinama, namazu i prizivanju *salavata* njihov život na ovoj Zemlji može biti džennetski i također imaju radosne vijesti o Džennetu na Drugom svijetu. Međutim, ako budu upleteni u loša djela onda imaju vijesti o Džehennemu i njihov život na ovoj Zemlji se također preokreće u džehennem. Hiljadu *salavata* neka je na onog koji je pokazao puteve Džennetu djeci Ademovoj. Značaj petka, ulaska u ili izbacivanja iz Dženneta, sve ovisi o djelima.

U pogledu Dženneta na ahiretu i također na ovom svijetu, Časni Kur'an kaže:

"A za onog ko se bojao položaja Gospodara svoga, dva su Dženneta."
(55:47)

Obećani Mesija a.s. je objasnio da su za osobu koja napušta grijeh iz usrdnog straha od Allaha i Njegovog obračuna, obećana dva Dženneta. Prvo, njemu je dat nebeski život na samom ovom svijetu, on ide kroz čiste promjene na ovom svijetu i Allah vodi brigu o svim njegovim potrebama i željama. Drugo, njemu je dat trajni Džennet na ahiretu jer je nadjačao i napustio grijeh svoje duše iz straha od Allaha i dao Allahu prednost nad svim.

Huzur je rekao da nam je Allah danas dao priliku da upravo prvi dan godine ukrasimo namazima i dovama. Molite Allaha za sebe, za

svoju porodicu, za Ahmadijjat, istinski islam. Molite za okruženje, za društvo u svojoj zemlji. Istinski vjernik moli za svoju zemlju čiji je stanovnik. Ovo su obaveze kojima su Ahmadi muslimani zaduženi. Sada, trajanje svijeta - čovječanstva je s dovama Ahmadi muslimana i to vodi Džennetu. Međutim, ako mi sami ne budemo išli ovim putevima, kako možemo pokazati ovaj put svijetu?

Allah je objavio Obećanom Mesiji a.s.: 'On je stvorio Adema i dao mu čast. Allahov šampion u ogrtačima poslanika. Radosne vijesti za tebe, o Moj Ahmade!' (Tazkirah, str. 793) Obećani Mesija a.s. ovo ovako objašnjava: "Značenje objave: 'Šampion u ogrtačima poslanika' je da je meni bio dat dio posebnih sposobnosti ili posebnih odlika svih poslanika od Adema nadalje, bilo da su se oni pojavili među Isrelicanima ili izvan Israela. Nije bilo poslanika od čijih odlika i posebnih okolnosti meni nije bio dat dio. Moja priroda je nalik prirodi svakog poslanika. Ovo je šta mi je Allah rekao." (Tazkirah, str. 793-794, Braheen Ahmadiyyah dio V, str. 89). Huzur je dodao da je odlikom njegove iskrene i revne ljubavi prema Časnom Poslaniku s.a.v.s., Obećanom Mesiji a.s. bila data čast poslanstva u podložnosti i kroz ovo mu je bio dat neusporediv *nur*. Huzur je rekao da se nada da će svaki Ahmadi musliman današnji dan potrošiti s ovom gorivošću da, s ciljem da dobije mjeru ovog *nura*, treba da svaki dan svog života učinimo blagoslovljenim kroz namaze i dobra djela. Allahovom milošću danas se u našim džamijama klanjao *tahadžud* namaz. Ovaj entuzijazam treba biti stalan. Da Allah dadne da naš svaki korak uveća bogobajznost i da naš napor prvog dana godine prevlada ostalih 365 dana.

Objašnjavajući ajet proučen na početku hudbe (57:29) Huzur je rekao ovo je identitet istinskog vjernika koji ne vjeruje da je pokora za grešku Adema i sina Ademovog prokleta smrt jedne osobe. Zapravo, čovjekov život je neprestalno nastojanje prema duhovnom napretku skupa sa potrebom da društvo oslobodimo grijeha. Tu je potreba da upoznamo svijet da se Nova godina ne trebamo dočekivati opijeni nego sa molitvama, okrećući se iskreno Allahu. Nova godina treba biti dočekana s pokajanjem, sa služenjem Njegovim stvorenjima. Svaka osoba je odgovorna za svoje postupke. Dobra djela su izvor postizanja dobra na ovom svijetu i na ahiretu.

Bogobajznost (*takva*) i savršena pokornost Časnom Poslaniku s.a.v.s. čini osobu Allahovim miljenikom i zarađuje dvostruku nagradu i *nur* od Boga. Dvostruka nagrada je dobro ovog i Drugog svijeta.

Obećani Mesija a.s. je rekao da je onima koji su ustrajni i čvrsti na bogobožnosti i koji posvoje određenu odvojenost od ovog svijeta u svojoj ljubavi prema Allahu data istaknutost od ostalih. Njima je dat *nur* koji prožima sve njihove postupke i njihove sposobnosti. *Nur* prožima njihovu mudrost i svaki njihov postupak; njihovi putevi postaju od *nura*. Ukratko, oni su opkoljeni *nur*-om. Obećani Mesija a.s. je rekao bogobožnost i neukost ne mogu istodobno postojati. Premda shvatanje i pronicljivost, i zauzvrat bogobožnost mogu biti višeg ili nižeg stepena. Huzur je rekao bilo da je jedan Ahmadi musliman visoko obrazovan ili ne, bilo da on ili ona imaju veliko ili malo religijsko znanje, ako su čvrsti na bogobožnosti, izbjegavat će neukost. Čovjekova vlastita djela su to što mu zarađuje dobro ili izaziva Božije nezadovoljstvo, kao što je rečeno u Kur'anu:

“...I ni jedan nosioc neće nositi teret drugog...” (6:165)

Čovječanstvo nikada ne može dovoljno zahvaliti Allahu. Jedini način je da se neprestalno okrećemo Njemu u zahvalnosti. Allah je vjernike poučio dovi u ovom pogledu:

“Naš Gospodaru, podari nam dobro na ovom svijetu i dobro na budućem svijetu, i spasi nas od patnje u Vatri.” (2:202)

Ova dova govori o vjernicima koji traže dobro na ovom svijetu i na ahiretu. Koji jednostavno ne traže svjetsko blagostanje u svojim namazima i dovama za Novu godinu, zapravo, traže duhovni napredak. Oni jednostavno ne misle o svom vlastitom dobru, oni također uzimaju u obzir dobrobit i dobro drugih. Naprijed spomenuta dova je obuhvatna za postizanje prolaznog dobra kao i stalnog dobra. Časni Poslanik s.a.v.s. je često učio ovu dovu. Ova dova nas sprečava od džehennema na ovom svijetu za vrijeme dok ispunjavamo obaveze prema Allahu i obaveze prema čovječanstvu. Huzur je objasnio da čovjek također prolazi kroz 'kaznu vatre' na ovom svijetu; postoje mnoge forme patnje, žudnje, teškoća, ratovi. Oni svi sačinjavaju 'kaznu vatre', kao što je trenutna situacija u Pakistanu i Afganistanu. Prije nekoliko dana je vatra u Karačiju bila samo 'kazna vatre' za njene žrtve. Zapravo je to bila 'kazna vatre' za cijelu zemlju, ona je uništila ekonomiju zemlje.

Čovjek treba da traži utočište od kazne vatre na ovom svijetu. Obećani Mesija a.s. je rekao da *teuba* (pokajanje) nije nešto što je suvišno i beskorisno za čovjeka. To može koristiti čovjeku na ovom svijetu kao i

na hairetu. U dovi: *'Naš Gospodaru, podari nam dobro na ovom svijetu i dobro na budućem svijetu'* riječi *Rabbena* (naš Gospodaru) imaju profinjeno ukazivanje prema pokajanju. Ove riječi znače da je osoba iscrpljena drugim *rabb* koje je možda stvorio, i okreće se Istinskom *Rabbu* (Gospodaru). Čovjek stvara mnoge lažne *rabb*, na primjer, svoje trikove i planove ili svoje znanje ili fizičku snagu ili ljepotu, imetak itd. Ukoliko ne napusti sve ove i ne okrene se Jednom Bogu ne može istinski poštovati Istinskog *Rabba* i bez ovoga je teško istinski učiniti Allaha svojim *Rabbom*.

Huzur je molio Allaha da nam uvijek pokloni dobro na ovom svijetu i također na ahiretu i spasi nas od kazne ahireta. Da nas On osposobi da idemo putevima vrlina. Da Nova godina i svaka koja dolazi čuva Zajednicu i ljude Zajednice bezbjednim od svake vrste bola i teškoća i donese nam dobro. Da prakticiramo bogobožnost u istinskom smislu i budemo u stanju da postignemo mjeru *nura* koji je Časni Poslanik s.a.v.s. donio.

Hudba 8. januara 2010.

Finansijsko žrtvovanje u kontekstu Nove godine Vakfi džadid programa

Kratki sadržaj hudbe koju je 8. januara 2010. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je današnju hudbu održao na temu finansijskog žrtvovanja u kontekstu nove godine Vakfi džadid programa. Huzur je predstavio dužnosti vjernika u terminima finansijskog žrtvovanja u pogledu islamskih učenja. Prvo je proučio slijedeći ajet:

"Koje onaj ko Allahu daje lijep zajam da mu On to može mnogostruko uvećati? A Allah umanjuje i uvećava (opskrbu), i vi ćete se Njemu vratiti." (2:246)

Huzur je rekao da nikada nije bio ni jedan pokret, bilo svjetski ili duhovni, koji je preživio bez finansijskog doprinosa. Duhovni pokret zahtijeva fondove da provodi svoje misije i ispuni obaveze prema čovječanstvu općenito (hukook-ul-Ibaad).

Obećani Mesija a.s. je rekao da skupljanje čande (članarine) nije sistem koji je ovaj Džemat uveo, zapravo, finansijske potrebe su se pojavljivale u vrijeme Božijih poslanika, koji su najavljivali nove programe da skupljaju fondove koji su smatrani neophodnim. Božiji Poslanik s.a.v.s. je rekao da osoba treba da doprinese za ovakve programe prema svojim okolnostima. Jedna osoba ne može uraditi mnogo. Čak velike zemlje vode svoju vladavinu na novčanim doprinosima, ali su njihove takse nametnute zakonom dok religijske organizacije i pokreti skupljaju doprinose dobrovoljno, i oslanjaju se na namjeru i saradnju davaoca. Finansijsko žrtvovanje je povod napretka u čovjekovoj vjeri i jedino može nastati zbog ljubavi i odanosti Allahu.

Huzur je onda objasnio da u Džematu postoje neke čande (članarine) koji su obavezni (zekat, čanda am, čanda đelsa salana, hisa ahmad prema oporuci) a druge su dobrovoljne. Zekat je jedan od stubova islama i Časni Poslanik s.a.v.s. je napravio posebne aranžmane da skuplja doprinose za ovaj sistem. Poslije njegove smrti, kad je jedna grupa muslimana odbila da plati zekat, hazreti Abu Bekr r.a. je, kao Halifa, poduzeo sve neophodne mjere da ga skupi. Zekat je smatran obaveznim za sve one koji mu podliježu. Osim skupljanja zekata, ako su bili potrebni dodatni fondovi za određeni projekat, Časni Poslanik s.a.v.s. je započinjao posebni program da sakupi doprinose za taj projekat.

Obećani Mesija a.s. je 1905. godine uveo program Vasijat (Oporuka), i ko god postane uveden u članstvo ovog programa može odrediti nivo doprinosa bilo gdje između 1/10 do 1/3 svog prihoda ili posjeda. Davalac se zavjetuje da će plaćati ovaj iznos do zadnjeg daha svog života i da će poslije svoje smrti, napraviti aranžmane za odgovarajući prenos njegovog imetka. Od svakog mussi (osoba koj je prihvatila program vasijat) se očekuje da bude iskren o svom prihodu i imetku zato što je ovo zavjet koji on pravi sa Allahom dž.š., stoga njihov standard bogobožnosti treba biti uvećan, njihova rješenost za činjenje dobrih djela treba biti visoka, i stepen njihovog obožavanja i moralnih vrednosti trebaju biti istaknuti. Oni treba da čine svaki napor u postizanju uzvišenog položaja istinskog vjernika. Da Allah osposobi svakog mussi da zadovolji ove standarde, Amiin.

Obaveznu članarinu je uveo hazreti Halifatul Mesih II po stopi od 1/16 prihoda osobe, iako je ovu članarinu prvo započeo Obećani Mesija a.s., koji je rekao da se ona treba plaćati po mjesečnoj stopi čak i ako je to samo 1 fening. Onda je postepeno ovaj doprinos bio povećavan kako su zahtjevi rasli. Obećani Mesija a.s. je čak rekao da ako jedete četiri štruce hljeba, onda treba da jednu žrtvujete na Allahovom putu ako je potrebno, a to je iznosilo 25% žrtvovanja. Huzur je rekao da ne treba da bude nerazumijevanja u pogledu obavezne članarine (redovnog finansijskog doprinosa); to nije doprinos po vlastitoj volji osobe, nego se mora plaćati po ustanovljenoj stopi od 1/16 prihoda.

Huzur je objasnio da kad god je u Džematu bila potreba za fondovima, Halifa bi započeo nove programe s ciljem da zadovolji ove potrebe. Tahrik-e-džedid je uveo hazreti halifatul Mesih II r.a. u vrijeme kad su neprijatelji proglašavali da će uništiti same temelje Džemata, i ovaj program je bio uveden da propagira islam-Ahmadijjat izvan poluostrva Indije. Vakfi džadid program je bio uveden poslije stvaranja Pakistana za širenje islama Ahmadijjata u udaljenim oblastima Pakistana, i ovaj program je pogotovu pomogao širenju ove riječi u provinciji Sindh. U vrijeme njegovog uvođenja, hazreti Halifatul Mesih II je ne samo tražio fondove, nego je također želio ljude koji su imali solidno religijsko znanje da svoje vrijeme poklone za put propagiranja. Kako su godine prolazile, uticaj ovog progama se širio, broj ljudi koji su dobrovoljno poklanjali svoje vrijeme povećao se, i onda je za njih bila organizovana obuka, i sada je institut smješten u Rabvi po imenu Medresa-tul-Hifz koja omogućava obuku ovih pripovjedača, gdje stiču uvjerenje poslije trogodišnje obuke. Sa prilivom Vakfi-nau djece, ova škola se širi brzim korakom. Na početku, ovaj program je bio uveden da ispuni potrebe propagiranja u udaljenim oblastima samo u Pakistanu, ali je ovo postepeno bilo prošireno na Afriku i Indiju, i onda poslije preseljavanja u Veliku Britaniju, hazreti Halifatul Mesih IV je ovaj program proširio na cijeli svijet. Učešće i doprinos Džemata u ovom programu se svake godine povećava, Allahovom milošću.

Objašnjavajući značenje kur'anskog ajeta koji je proučio na početku hudbe, Huzur je rekao da je Allah dž.š. poučio vjernika istinskoj suštini finansijskog žrtvovanja i da je duboka filozofija u davanju na Allahovom putu zapravo da požanjemo velike nagrade za sebe. Država uzima taksu od svojih stanovnika za ovosvjetske administrativne odluke, ali kad stvar

dode do religije, finansijske žrtve nisu samo doprinosi to što se traži; zapravo, religija zahtijeva od osobe da se ističe u duhovnim područjima i napravi napredak u svakoj oblasti vjere. Kad je ova kombinacija finansijske žrtve skupa sa istinskim naporom isticanja u duhovnom stanju osobe ponuđena na Allahovom putu sa najčistijim namjerama, onda Allah nadopunjuje mnogostruko nagradu takve osobe i uzvraća to toj osobi. Allah ne treba novac ili bilo kakvu materijalnu stvar. Žrtva, bilo to novčana ili druga, propisana je radi vlastitog duhovnog napretka osobe tako da može postići blizinu Allahu dž.š. Huzur je također podsjetio članove koji daju doprinos za ove programe da ne treba da očekuju bilo kakvu vrstu zahvalnosti od Nizam-e Džemata i treba da zapamte da su, dajući doprinos na Allahovom putu, oni ušli u pogodbu sa Svemogućim Allahom Lično koji će dati Svoje naklonosti na ovom svijetu i na ahiretu. Huzur je naveo hadis u kojem je preneseno da je Časni Poslanik s.a.v.s. rekao (poslije učenja sure Al-Takasur): "Sin Ademov kaže: 'Moj novac, moj novac!' Ipak, šta je vaše osim onog što pojedete i istrošite, odjenete i podrete, i trošite za milostinju i tako čuvate (zabilježenim za vas). Sve drugo, osim toga, otići će i bit će ostavljeno za ljude (nasljednike)." Huzur je naveo drugi hadis gdje je Časni Poslanik s.a.v.s. pitao šta je ostalo od životinje koja je bila zaklana. Kad mu je bilo rečeno da je svo meso bilo podijeljeno osim jednog buta, on je rekao da je ono što je bilo podijeljeno zapravo ostalo, to jest samo ono što je dato na Allahovom putu je ono što će požnjati nagradu.

Huzur je podsjetio da musliman ne ispunjava svoju dužnost samo doprinoseći novčano na Allahovom putu, nego uvijek mora držati oko na svojim djelima da postigne Allahove naklonosti i drži tijesnu vezu sa Nizam-e-Džematom imajući na umu da je korisnik u ovoj vezi davalac lično. Mi kao muslimani smo blagoslovljeni da nam Allah omogućuje nebrojene prilike da steknemo Njegovu blizinu i svaki postupak pobožnosti je lijep zajam koji će nam biti uzvraćen u nebrojenim nagradama. Obećani Mesija a.s. je rekao da osoba koja nema mudrosti uzima ovaj ajet na doslovan način misleći da Allah zapravo treba zajam. Mudar čovjek zna, međutim, da će mu, šta god troši na Allahovom putu požnjati obilje nagrada od Allaha. Međutim to nije sve; Božija milost obuhvata svako ljudsko biće, čak one koji uopće nemaju nikakvog odnosa s Allahom. Njegovi atributi 'Rabbubijjat' i 'Rahmanijjat' su takvi da sva stvorenja imaju korist od Njega, zašto da onda Njegova Božanska milost zanemari ove ljude koji se zbilja bore na Njegovom putu? Zapravo,

sposobnost trošenja na Njegovom putu je također čovjeku poklonjena od Allaha, zato on treba ostati uvijek na sedždi pred svojim Moćnim Gospodarom.

Huzur je obavijestio da je bio napredak u programima *tabligha*. Doprinosi od Evropskih i Američkih zemalja igraju centralnu ulogu u organizovanju ovih programa, ali oni ne umanjuju važnost doprinosa primljenih od drugih zemalja Afrike i Indije. Huzur je posebno spomenuo da Afrika i Indija idu velikim koracima naprijed u zadovoljavanju svojih vlastitih troškova, pogotovu u zadnjih dvije godine, gdje je rast znanja o ovome doveo do većeg učešća u ovim programima. Huzur je molio Allaha za sve davaoce da Allah poveća njihove standarde, Amiin.

Huzur je također naveo neke aktivnosti koje se odvijaju u Africi pod nadzorom Vakfi džedid, gdje su izgrađene nove džamije, osnovani su novi džemati, obučeni novi imami, ljudi dolaze u okrilje islama - Ahmadijjata i događa se uzvišeni vjerski ushit u srcima i umovima ljudi da naprave još veća žrtvovanja, novčana i na mnoge druge načine. Huzur je nabrojao mnoge, duhovno okrepljujuće događaje koji su se dogodili u Africi zbog napora tamošnjih misionara.

Huzur je onda najavio novu godinu Vakfi džedid programa i otkrio da ukupna suma skupljena od prošle godine iznosi 3.531,000 funti. Redosljed zemalja po iznosu doprinosa je slijedeći:

1. Pakistan (8000 novih učesnika)
2. SAD
3. Britanija (2000) novih učesnika)
4. Njemačka
5. Kanada
6. Indija (veliki porast u standardima finansijskog žrtvovanja)
7. Indonezija
8. Australija (popela se sa desetog mjesta prošle godine)
9. Belgija
10. Francuska i Švicarska

Huzur je objasnio da iako je Britanija osigurala treće mjesto, on osjeća da na jedan način zaslužuje drugo mjesto, pošto su u SAD velike doprinose, u zadnji čas, dali nekoliko bogobojažnih članova da podignu skupljeni iznos. Britanija se usredsredila na povećanje broja članova koji su dali doprinos za ovaj program, dok u SAD-u to nedostaje.

Na vrhu liste zemalja u terminima finansijskog doprinosa po glavi su kako slijedi:

1. SAD
2. Francuska
3. Velika Britanija
4. Švicarska
5. Kanada

Na vrhu liste Afričkih nacija u terminima finansijskih doprinosa su kako slijedi:

1. Gana
2. Nigerija
3. Mauricius
4. Burkina Faso
5. Benin

Ukupan broj učesnika-davaoca doprinosa širom svijeta je 573 000. Huzur je onda izlistao lokalne džemate u Pakistanu, SAD-u, Velikoj Britaniji, Njemačkoj i Kanadi koji su na vrhu liste.

Poslije predstavljanja drugog isječka iz pisanja Obećanog Mesije a.s., Huzur je molio Allaha da uveća imetak onih koji su napravili ove finansijske žrtve. Da Allah osposobi svakog Ahmadi muslimana da uveća svoja dobra djela i postigne Njegovu blizinu. Da nas Allah osposobi da unapređujemo misiju Obećanog Meisje a.s. Amiin.

Na kraju je Huzur dao tužnu vijest i potvrdio ubistvo još jednog člana Zajednice, penzionisanog profesora Muhammeda Jusufa (70 godina), koji je bio ubijen 5. januara 2010. od dvojice maskiranih napadača u Lahoru, dok je pazio na radnju svog sina blizu njegove kuće u Rahna gradu. Dvije maskirane osobe su se dovezle na motorima do radnje. Odmah su ispalili dva hitca na profesora Jusufa i poslije toga pobjegli. Nakon što je čuo pucnjeve profesorov sin je dotrčao do radnje i našao svog oca ozbiljno povređenog. Rane su bile smrtonosne i profesor Jusuf je umro na putu do lokalne bolnice. Profesor Jusuf je bio vrlo omiljena i dobro poznata ličnost Ahmadija muslimanskog džemata; on je služio Džemat u raznim nadležnostima, imao je čast da dva puta bude zatvoren radi vjere i bio je muusi. Iza sebe je ostavio hudovicu, četiri sina i jednu kćer.

Hudba 15. januara 2010.

**Božiji nur (svjetlo); ružni obredi na svadbama i u
žalosti; i podizanje standarda umjerenosti
(skromnosti)**

Kratki sadržaj hudbe koju je 15. januara 2010. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je na početku današnje hudbe proučio slijedeći ajet:

“Vjerujte zato u Allaha i Njegovog Poslanika, i u svjetlo koje smo Mi objavili. A Allah uvijek zna šta vi radite.” (64:9)

Huzur je rekao da je ogromna Allahova naklonost prema ljudima da im je dao sposobnost uma koja im omogućava da začuđujućom brzinom istražuju naučne i tehnološke inovacije. Međutim, je li ovaj naredak materijalne prirode svrha čovjekovog života? Čovjek svakog doba i vremena je umišljao da su njegov imetak i moć sve. U današnjem dobu, mlađi ljudi koji nisu naklonjeni religiji smatraju medije televizije i internet izvorom svog napretka što je naravno krajnje pogrešan koncept. Ovaj koncept je stvorio mnoge velike tlačitelje; mnoge pojedince nalik faraonu. Allah, Koji je Gospodar svih svjetova odbio je ovaj koncept vrlo strogim riječima. Ovo zaista nije svrha čovjekovog života. Jer Allah kaže u Časnom Kur'anu:

“A Ja nisam stvorio džinove i ljude osim da Mene obožavaju.” (51:57)

Obećani Mesija a.s. je napisao da je vrlo tužno da mnogi ljudi nakon što dođu u zrele godine napuste Allaha i naklonjeni su prema ovom svijetu u kojem neki imaju samo mali dio za Allaha, dok drugi nemaju nikakvog, i oni su potpuno okupirani svijetom. Allah je slao Svoje poslanike da uputi ljude dalje od ovog pogrešnog stajališta i da razumiju stvarnu svrhu svog stvaranja. Kad je čovječanstvo dostiglo jednako-mjeran stepen duhovnog i svjetovnog razvoja, Allah je poslao savršenog čovjeka, Časnog Poslanika s.a.v.s. sa konačnim Šerijatom i najavio:

“...Danas sam Ja za vas usavršio vašu vjeru i upotpunio Svoju blagodat prema vama i izabrao sam za vas islam kao vjeru...” (5:4)

Časni Kur'an kroz koji je ovaj konačni Šerijat bio objavljen objašnjava načine postizanje blizine Allahu, načine u pogledu na dostizanja visokih standarda obožavanja, načine ispunjavanja društvenih obaveza, načine tretiranja svojih neprijatelja, načine ispunjavanja dužnosti prava zapostavljenih u društvu, načine ispunjavanja prava žena, načine dobivanja koristi od budućih inovacija i uputa za razumijevanje svega što je na nebesima i na Zemlji. Kur'an sve spominje; nešto od toga čovjek nije razumio prije 1400 godina a nešto čovjek još uvijek pokušava da razumije. Iako Kur'an spominje stvari koje vjernik od prije 1400 godina nije razumio, međutim, savršeni čovjek Poslanik s.a.v.s. ih je razumio svojom zamjetljivošću i pronicljivošću. Njega je Allah obdario savršenim svjetlom (*nurom*) i zauzvrat su njegovi ashabi, prema svojim mogućnostima, imali udjela u ovom svjetlu. Onda su ashabi nastavili da dalje šire ovo svjetlo u svijetu i tako je ovo svjetlo bilo preneseno. U pogledu stvari o kojima čovjek tog doba nije imao predodžbe, rečeno je da će ova savršena Knjiga nastaviti da rasvjetljava do Sudnjeg dana.

Vjernikov vidik nije ograničen na materijalnu korist ovosvjetskih inovacija. Nakon što je razumio svrhu svog stvaranja, on nastoji da se okoristi od istinskog svjetla (*nura*) koje je Časni Poslanik s.a.v.s. donio. Baš kao što su, nakon što su našli ovo svjetlo, izgubljeni ljudi od prije 1400 godina dotakli visine u svakom polju, slično će do Sudnjeg dana svako ko formira istinsku vezu sa Časnim Poslanikom s.a.v.s. nastaviti da izlazi iz mraka na svjetlo i bit će primalac Allahovog svjetla na ovom svijetu i na ahiretu.

Allah kaže u Kur'anu:

“Poslanika, koji vam uči jasne Allahove ajete, da izvede iz tmina na svjetlo one koji vjeruju i čine dobra djela. A onoga ko vjeruje u Allaha i čini dobra djela – On će uvesti u Džennete niže kojih rijeke teku, oni će u njima zauvijek boraviti. Allah je zbilja napravio divnu opskrbu za njega.” (65:12)

Postizanje Allahovog zadovoljstva je uvjetovano slijeđenjem blagoslovljenog uzora i učenja Časnog Poslanika s.a.v.s. S ciljem da imamo učešća od Allahovog svjetla, uz dodatak vjerovanju, trebamo obratiti pažnju na dobra djela i da sebe zaštitimo od grijeha. Ajeta proučen

na početku (hudbe) pojašnjava da će vjerovanje dati osobi dio svake vrste svjetla (*nura*). Allah je upoznat sa svim, u Njegovom je znanju ko šta radi radi Njegovog zadovoljstva i koliko neko slijedi blagoslovljeni uzor Poslanika s.a.v.s. i je li sve to iskreno ili tek verbalno ispovjedanje.

Božija je naklonost na nama da je On poslao Časnog Poslanika s.a.v.s. u čijim je učenjima trajnost ovog svijeta i ahireta. Zato je jako važno da praktikujemo njegova učenja. Onda je tu nastavljanje naklonosti ukorijenjene u kur'anskoj utjehi: "...i drugima (je njega poslao) među njima..." (62:4) (u spominjanju ljudi kasnijeg doba) da su dobrotvornost Poslanika s.a.v.s. i Kur'ana stalni. Poslije dugog perioda duhovnog mraka Allah je poslao istinskog i revnog poklonika Časnog Poslanika s.a.v.s., Obećanog Mesiju a.s. koji je poprimio najveći dio svjetla Poslanika s.a.v.s. i koji je svijet ponovo uputio svjetlu. Dok su radosne vijesti o Džennetu u slijeđenju Obećanog Mesije a.s. utjeha za Ahmadi muslimane, to je također stvar da se zamisle, da se uvijek ispituju. Da bi se okoristili od ovog svjetla uslovno je da vjerujemo, ali su skupa s vjerovanjem neophodna dobra djela.

Koja djela su dobra a koja nisu? Na primjer, u životu postoje radosne prilike i tužne prilike. Šta su naše granice da proslavimo sretne a šta su naše granice da obilježimo tužne prilike? Pod uticajem svijeta muslimani su u svoje obilježavanje sretnih kao i žalosnih prilika uključili loše inovacije i beskorisne prakse. Ahmadi muslimani se moraju zamisliti je li ono što rade unutar granica. Jedna radosna prilika je svadba. To je obaveza. Kad su ashabi predložili da svoje živote potroše samo u obožavanju Allaha, Poslanik s.a.v.s. im je rekao da je vrlina u slijeđenju njegove prakse a da je njegova praksa bila da se oženi kao i da obožava Allaha. U kulturi Indije su našle put neke prakse u svadbenim proslavama koje nemaju ništa sa učenjem islama. Toliko se novca potroši na svadbene proslave da su na mjestima gdje se slijede ovi obredi ljudi umislili da su oni među svadbenim obavezama. Na primjer, tu je *mendi* (hina) proslava. Tome je dat isti značaj kao i danu svadbe. Štampaju se pozivnice, pripremljene su pozornice i serije sijela se održavaju mnogo dana prije svadbe. Svaki dan se priprema novi podijum, diskutuje se i pretresa o obilatoj hrani. Ovaj obred je također zgrabio one koji nemaju sredstava da to priušte i kao rezultat oni moraju ući u dug.

Neahmadi slijede ove obrede, ali sada neka Ahmadi kućanstva također praktikuju neke od ovih beskorisnih stvari. Huzur je rekao da

je nedavno skrenuo pažnju da treba da se uzdržimo od prekomjernih i obilatih večera prilikom *mendi* proslave. Tog dana (održavanja prethodne hudbe) jedna porodica iz Londona su planirali održavati *mendi* prijem. Posije slušanja Huzurove hudbe oni su otkazali prijem i umjesto toga pozvali nekoliko prijatelja mlade na večeru. Oni su hranu koja je bila pripremljena za prijem poslali u džamiju za program koji se tamo održavao te večeri, i također su napisali pismo sa izvinjenjem. Takvi su Ahmadi muslimani koji trenutno postupaju po onom o čemu budu podsjećeni. Međutim, Huzur je rekao, da je primio neke prigovore iz Pakistana i također iz Rabve. Neki ljudi se malo previše uvlače u ove obrede. Rabva je mali grad, tako da se sve brzo opaža. Zato je Huzur rekao da otvoreno kaže se da ovi beskorisni obredi i ceremonije ne smiju slijediti i da odmah treba prekinuti s tim.

Objašnjavajući beskorisnost rasipnih troškova na ovakve prilike kroz uzvišena pisanja Obećanog Mesije a.s. Huzur je rekao da je u Pakistanu s jedne strane pobuna o nedostatku električne energije, i da to svako spominje, i također je redovito isključenje struje. A s druge strane, neka domaćinstva su izuzetno rasipna u pokazivanju egzotičnog svjetla prilikom svadbene proslave. Oni ne samo da navlače gubitak naciji, nego također čine grijeh. Zbog toga, Ahmadi u Pakistanu treba da vode računa da nema nikakvog pretjeranog trošenja i u Rabvi pogotovu ovoj stvar treba posvetiti pažnju. Odgovornost je *sadr amoomi* (poglavora svih presednika džemata u Rabvi) da imaju u vidu da ne bude nikakvog nepotrebnog trošenja i razmetanja na svadbama.

Huzur je rekao da Allahovom milošću Ahmadi muslimani nisu upleteni u lošim obredima u prilikama žalosti koje neahmadi muslimani i ostali slijede, i koji su često teret na porodicama. Ako se bude, pod uticajem društva, slijedila jedna vrsta obreda, tu je onda mogućnost da će se također unijeti druge vrste. Zato Ahmadi muslimani treba da se zamisle nad naklonošću na njima da su u Zajednici Obećanog Mesije a.s. i da samo slijede istinsko učenje islama. U islamu je brak obavezujući i svadbeni prijem se može održati ako se može priuštiti. Hrana se može služiti na prijemu iako to nije neophodno da se svim gostima servira jelo. Ako neko putuje na svadbu izdaleka, onda se možda samo njima može servirati hrana. Međutim, ako zakon zemlje ne odobrava služenje hrane onda to treba izbjeći. U jedno vrijeme je u Pakistanu bio donesen zakon protiv služenja hrane na svadbama. Huzur je rekao da nije tačno upoznat o trenutnim ograničenjima ali neka još vrijede. Izvorna naredba

u islamu je o održavanju *velime* (ručak/večera koju organizuje mladoženja posle prve bračne noći), prema sredstvima osobe. Allah nam je rekao o svrhi našeg stvaranja i bilo koji postupak koji je učinjen za Allahovo zadovoljstvo postaje (forma) obožavanja.

Huzur je rekao, danas su Ahmadi muslimani ti koji se zauzimaju za društvo da utemelje Allahovo zadovoljstvo i prava drugih. Ko drugi osim Ahmadi muslimana se zavjetovao da će napustiti slijeđenje beskorisnih obreda i lakomost (pohlepan), ko drugi osim Ahmadi muslimana se zavjetovao da će potpuno prihvatiti vlast Časnog Kur'ana, ko drugi osim Ahmadi muslimana se zavjetovao da će riječ Allahovu i riječ Poslanika s.a.v.s. učiniti svojim postupkom? Zato se od njih traži da ispune ove zavjete. Čineći tako oni sebe ne ograničavaju, nego zapravo čuvaju sebe protiv zamke šejtana. Oni nastoje da ispoliraju svoje zamjećivanje i pronicljivost, čuvajući svoju krepost i čistoću, podižu standarde skromnosti, nastoje da uliju strpljenje i zadovoljstvo, usade pobožnost i bogobožnost, nastoje da ispune dužnosti svojih amaneta i nastoje da postignu visoke standarde obožavanja Allaha okrećući se Njemu iz ljubavi prema Njemu i sa iskrenošću, tako da ostvare svrhu svog stvaranja.

Huzur je rekao da se upravo pozvao na podizanje standarda umjerenosti, umjerenost je zaista dio vjere. Inovacije TV i interneta su promijenili definisanje umjerenosti, gdje se očita nepristojnost više ne smatra nepristojnošću. Standard umjerenosti Ahmadi muslimana nije ono što se vidi na TV i na internetu. Ova prevladavajuća nepristojnost je također preokrenula standarde umjerenosti u nekim prividno Ahmadi kućanstvima. U ime napretka posvojene su neke stvari koje je nemoguće tolerisati za bilo koju pristojnu osobu čak ako je to (između) muža i žene. Neke stvari su takve da kad su počinjene pred drugima, ne samo da su neopravdane, one postaju grijeh. Ako Ahmadi porodice sebe ne očiste od takvih vulgarnosti, onda nisu ispunili svoj zavjet i izgubili su svoje vjerovanje. Časni Poslanik s.a.v.s. je jasno rekao da je umjerenost dio vjere. Svaka Ahmadi mlada osoba treba pogotovu imati na umu da ne padne u stupicu medijima i njihovom prevladavajućom nepristojnošću ili bi inače izgubili svoju vjeru. Zbog ovih nepristojnosti su neki pojedinci prešli sve granice i kao rezultat su morali biti isključeni iz Zajednice. Jedan hadis navodi da nepristojnost čini počinitelja ružnim a umjerenost daje umjerenoj i sramežljivoj osobi unutrašnju i vanjsku ljepotu.

Drugi hadis navodi da je Časni Poslanik s.a.v.s. rekao: “Stidite se pred Allahom onoliko koliko Njemu pripada.” Ashab koji je bio prisutan rekao je: “Sva hvala pripada Allahu, mi se stidimo pred Njim.” Poslanik je rekao: “To nije ono o čemu je riječ. Ko god se stidi pred Allahom treba da zaštiti svoju glavu i misli koje ulaze u nju, da zaštiti svoj stomak i hranu koju stavlja u njega. Onaj ko se sjeća smrti i kušnji napušta ukrase ovog svijeta. Ko god ispunjava ove dužnosti stidi se od Allaha onoliko koliko je dužnost prema Njemu.” Huzur je rekao da je ovo opomena. Ako određene misli dođu one treba da budu izbjegnute kroz *istighfar* (traženje oprost od Allaha). Slično zarada osobe treba biti čista i kroz odobrena sredstva. Huzur je citirao primjer prakse potkupljivanja u Pakistanu koja čini zaradu zabranjenim sredstavima.

Huzur je citirao dovu Obećanog Mesije a.s. da tražimo Allaha: “O moj Moćni Bože, o moj Voljeni Vodiču, pokaži nam one puteve kroz koje istinoljubivi i čisti nalaze Tebe. Spasi nas od onih puteva koji samo vode bludu, zlobi, pakosti i svjetskim običajima i obredima.”

Naglašavajući potrebu slijeđenja ovih učenja i odbijanja materijalističkih težnji Huzur je citirao slijedeći ajet:

“...On njima naređuje dobra i zabranjuje im loša djela, i dozvoljava im čiste stvari, a zabranjuje im nečiste, i oslobađa ih njihovog tereta i okova koji su bili na njima...” (7:158)

Huzur je rekao da s ciljem da ispunimo svoje obaveze da poruku islama uputimo svijetu mi treba da odbacimo okove ovog svijeta. Treba da vodimo računa da smo sljedbenici onog Poslanika s.a.v.s. koji je podučavao o tome šta je odobreno i šta je zabranjeno i tako uklonio okove pogrešnih shvatanja. Nažalost, muslimani stavljaju neke od ovih okova natrag. Nakon što su došli u zavjet Obećanog Mesije a.s. Ahmadi su razumjeli kako da uklone ove okove. S ciljem da izbjegnemo da ih ponovo stavimo treba da budemo oprezni i vodimo računa o nehaju (preziru).

Potrebno je neprestalno samo-ispitivanje. Časni Poslanik s.a.v.s. koji je bio utjelovljeni *nur* učio je dovu: “O Allahu, stavi *nur* u moje srce i druge dijelove moga tijela.” Huzur je objasnio da je ova dova zapravo da nas pouči kako da koristimo svoje sposobnosti prema Allahovim učenjima. Da nas Allah osposobi da ojačamo svoju vjeru, da praktikujemo Božiju Riječ i riječ Njegovog Poslanika s.a.v.s., da

izbjegavamo loše običaje, da izbjegnemo grijehе ovog svijeta i da uvijek imamo učešća u Božijem *nuru*. Da nas nikakva naša nesreća ne liši ovog *Nura*.

Hudba 22. januara 2010.

Nur (svjetlo) Časnog Poslanika s.a.v.s.

Kratki sadržaj hudbe koju je 22. januara 2010. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je danas u svojoj hudbi petkom dao izlaganje o *nuru* Časnog Poslanika s.a.v.s. Huzur je počeo objašnjavati ovaj predmet čitanjem isječaka iz uzvišenog pisanja Obećanog Mesije a.s., koji je rekao da su mudrost i krajnje izvrstan moral ovog Božijeg Poslanika bili takvi da su svijetlili čak i prije nego se Božija objava spustila na njega (prije poslanstva). Objasnjavajući kur'anski ajet:

"... svjetlost nad svjetlošću..." (24:36)

on je napisao da je ovaj Pečat poslanika s.a.v.s. već bio sjedinjenje svjetla, povrh kojeg se spustilo svjetlo Božije objave i tako postalo skup svjetla. Časni Kur'an ga naziva '***Sirađum Muniira***' (lampom koja daje sjajno svjetlo) (33:47) i Obećani Mesija a.s. objašnjava da je izričita mudrost da je on tako nazvan u tome što jedna lampa može zapaliti stotine hiljada lampi. U slijeđenju Poslanika s.a.v.s. stotine hiljada ljudi će postići položaj i opću milost prije nego što će biti poklonjena isključiva milost.

Citirajući hadis Huzur je objasnio da je Časni Poslanik s.a.v.s. rekao da je prva stvar koja je ikada bila stvorena bio njegov ***nur***. To jest, Allah je odlučio na samom početku da će ***nur*** koji će biti podaren ovom Poslaniku s.a.v.s. neće biti u ranijim ili kasnijim poslanicima. Blagoslovljena majka Časnog Poslanika s.a.v.s. vidjela je u snu da je svjetlo izašlo iz nje koje je osvijetlilo palače Sirije. Tako je Allah dao radosne vijesti majci koja je rodila sina kao hudovica i koja nije živjela

da vidi cijelo djetinjstvo svog uzvišenog sina. Njoj je data utjeha da njen sin siročić neće imati život uskraćenosti; zapravo će njegovo biće biti izvor svjetla za cijelo čovječanstvo.

Blagoslovljeno lice Poslanika s.a.v.s. je u jednom hadisu opisano kao *'dostojanstveno i pristalo'* i da je imalo *'blistav sjaj punog mjeseca'*. Drugi hadis navodi da ga je jedan ashab vidio u toku noći punog mjeseca odjevenog u crvenu odjeću, on bi gledao na mjesec i onda na Poslanika s.a.v.s. Po njemu je Poslanik bio privlačniji od mjeseca. Navedeno je da je poslanik s.a.v.s. bio svjetle puti, kao da je bio stvoren od srebra. Očito svjetlo Časnog Poslanika s.a.v.s. svi su mogli vidjeti. Kad su ga ashabi vidjeli prije primanja islama, oni su znali da ovo nije lice lažova. Kao što je Obećani Mesija a.s. rekao, Poslanik s.a.v.s. je bio nazvan lampom, zato što lampa ima sposobnost da upali hiljade lampi. Ovaj fenomen je bio ispunjen u životnom dobu Poslanika s.a.v.s.

Časni Poslanik s.a.v.s. je rekao da će prepoznati one koji će steći ovo svjetlo zato što će im na Sudnjem danu biti data njihova knjiga obračuna u desnu ruku. Njihova lica će pokazivati da su u obilju činili sedždu (pred Allahom) i **nur** će biti ispred njih. Allah je ovo dao kao pokaz nasljednika Dženneta da će oni imati svjetlo ispred njih. O onima koji čine sedžde i čija su lica osvijetljena, Časni Kur'an kaže:

"Ti ih vidiš da se saginju i padaju na sedždu, tražeći blagodat i zadovoljstvo od Allaha. Njihov znak je na licima njihovim – trag njihovog padanja na sedždu." (48:30)

Huzur je objasnio da će svjetlo biti ispred ovih ljudi zbog njihove spremnosti da traže Allahovo zadovoljstvo i njihovog nastojanja da to postignu. On je rekao da Ahmadi muslimani treba da do kraja vode računa o ovome.

Časni Poslanik s.a.v.s. je rekao da onaj ko ide u džamiju kad je mrak data je radosna vijest o savršenom svjetlu na Sudnjem danu. Oprost i posredovanje su tijesno vezani sa blagoslovljenom ličnošću Poslanika s.a.v.s. Hadis navodi da će na Sudnjem danu kad Allah, nakon što okupi ranije i kasnije ljude, donijeti Svoju sud, i vjernici će reći: Ko je taj ko će posredovati kod našeg Gospodara u naše ime? Oni će otići Adem u a.s. pošto je njega Allah stvorio Svojim rukama i pitat će njega. Adem će ih poslati Nuhu a.s. Nuh će ih poslati Ibrahimu a.s. koji će ih uputiti Muau a.s. Musa će ih poslati Isau a.s. Isa će reći. *"Ja vas upućujem vašem*

nepismenom Poslaniku s.a.v.s. Vjernici će onda otići Časnom Poslaniku s.a.v.s. Allah će dozvoliti Poslaniku s.a.v.s. da stane ispred Njega i posreduje. Allah će onda ispuniti **nurom** cijelu osobu Poslanika s.a.v.s. Nevjernici će onda tražiti od Iblisa da posreduje u njihovo ime jer on je bio taj koji ih je zaveo. Ali on će biti gurnut prema Džehennemu i reći će da vam je zaista Allah dao istinsko obećanje a da je on bio nevjeran svojim obećanjima. Takav je položaj našeg Poslanika s.a.v.s. da će njegov **nur** biti blistaviji od svih poslanika i jedini je on kome će biti dato ovlaštenje posredovanja. Neka je hiljade salavata na Časnog Poslanika s.a.v.s., slijedom kojeg su obogaćeni i čovjekov život i ahiret.

Časni Poslanik s.a.v.s. je rekao da kad je jutro svako treba da se moli: *“Mi smo dosegli jutro i tako je i sva Allahova vlast, Koji je Gospodar svih svjetova. O Allahu, ja od Tebe tražim dobre stvari ovog dana. Ja tražim njegov uspjeh i pomoć od Tebe. Ja tražim njegovo svjetlo, blagoslov i uputu. Ja tražim utočište u Tebi od zla ovog dana i zla onog što ga slijedi.”* On je rekao da ovo treba ponoviti i uveče.

Huzur je objasnio da su, s ciljem da postignemo **nur**, Božije zadovoljstvo, i unaprijedimo svoj život i ahiret, potrebne dove. Najbolji način je noćno obožavanje Allaha i propisani namazi u toku dana. Poslanik s.a.v.s. je rekao da ko god bude učio ajete na početku i na kraju sure Al-Kahf, ovi ajeti će postati svjetlo za njega između nebesa i Zemlje. Huzur je rekao da drugi hadis preporučuje učenje i početnih i završnih ajeta sure Al-Kahf kao zaštitu protiv *Deđala*. Zlo *Deđala* je u odbijanju Božijeg jedinstva. Ogromna je potreba za učenjem ovih ajeta u sadašnje doba kad *Deđal* ima premoć. Samo verbalno učenje ovih ajeta nije dovoljno. Osoba se također mora pridržavati blagoslovljenog uzora Časnog Poslanika s.a.v.s.

Druga dova kojoj nas je Časni Poslanik s.a.v.s. poučio je: *“O Allahu, podari dobro našim srcima, napravi slogu između nas i uputi nas na puteve mira. Spasi nas od mraka i izvedi nas na svjetlo. Spasi nas od onoga što je loše i zlo bilo to otvoreno ili skriveno. Blagoslovi nas u našim ušima, našim očima, našim srcima, našim partnerima i djeci. Obrati nam se. Ti se često obraćaš sa sažaljenjem i uvijek si Milostiv. Učini nas zahvalnim za Tvoj blagoslov i učini da budemo među onima koji iskazuju zahvalnost za to, hvale to i prihvataju to. Usavrši Svoj blagoslov za nas.”* Huzur je rekao da je najveći blagoslov za vjernika da bude čvrst u vjeri, da čini dobra djela i drži se Allahovih naredbi.

Kad je Poslanik s.a.v.s. obavljao svoj Tahadžud namaz, govorio bi: *“O Allahu, Ti si jedini vrijedan hvale; jedini Ti si Čuvar nebesa i Zemlje i svega što je u njima. Jedini Ti si vrijedan hvale, Tvoja je vrhovna vlast nad svim što je na nebesima i na Zemlji. Ti si jedini vrijedan hvale. Ti si svjetlo nebesa i Zemlje i svega što je u njima. Jedini Ti si vrijedan hvale, Gospodar nebesa i Zemlje. Jedini Ti si vrijedan hvale, Ti si istina, Tvoje obećanje je istina, susret s Tobom je istina, i Tvoja riječ je istina, i Džennet je istina, i Džehennem je istina. Poslanici su istina i Muhammed s.a.v.s. je istina i događaj Sudnjeg dana je istina. O Allahu! Ja se Tebi okrećem, i vjerujem u Tebe, i oslanjam se na Tebe i pokoravam se Tebi s Tvojom pomoći ja se borim. Ja tražim presudu jedino od Tebe. Oprosti mi moje grijehе koje sam počinio u prošlosti ili one koje budem počinio u budućnosti, i također grijehе koje sam počinio tajno ili javno. Ti si Prvi i Ti si Zadnji. Niko nije vrijedan obožavanja osim Tebe.”*

Dova Časnog Poslanika s.a.v.s. je: *“O Allahu, ja sam Tvoj rob, sin Tvog roba i robinje. Ti mene držiš za kiku. Tvoja naredba je ono što me kontroliše, i Tvoja odredba za mene je bazirana na pravdi. Ja Te molim svakim od Tvojih imena, one koje Ti koristiš da pozivaš na Sebe, ili si poučio bilo koga od Tvojih stvorenja ili si objavio u Svojoj Knjizi, ili si izabrao da čuvaš skrivenim kod Sebe u nevidljivom, da učiniš da Kur’an bude vrelo moga srca, svjetlo mojih grudi i izvor uklanjanja moje žalosti i tuge.”* Poslanik s.a.v.s. je rekao da će Allah ukloniti patnju i žalost onoga ko ovo uči i nadomjestiti to radošću. Bio je zapitan: *“O Božiji Poslaniče, treba li da ovo naučimo?”* On je rekao: *“Naravno; svako ko ovo čuje treba da nauči.”* Huzur je rekao da je objasnio u jednoj od prethodnih hudbi da su Časni Poslanik s.a.v.s. i Časni Kur’an svjetlo kroz koje se čovjek može zaštititi od napada šejtana. Učiniti Kur’an vrelom svog srca znači da ga učimo, razumijemo i stavimo njegova učenja u praksu.

Druga dova Časnog Poslanika s.a.v.s. je: *“O Allahu, ja tražim onu Tvoju posebnu milost da kroz nju uputiš moje srce i urediš moje stvari i učiniš dobrim moje zapletene stvari. Ujedini me s onima koji su bili odvojeni od mene i uzdigni one koji su povezani samnom. Kroz Tvoju milost očisti moja djela i otkri mi uputu. Da oni koje volim budu ujedinjeni samnom. Zaista, posebnu milost koja će me zaštititi od svakog zla. O Allahu podaj mi trajno vjerovanje i sigurnost poslije koje ne može biti nevjerovanja.”*

Huzur je rekao imajući u vidu uzvišeni položaj Poslanika s.a.v.s. i činjenicu da je on učio ove dove treba da nas navede da spoznamo s kojom koncentracijom mi treba da ih učimo. Ova dova se nastavlja:

“Ja tražim uspjeh od Tebe u svakoj odluci i želji za život sa prihvatanjem i sticanjem šehida i pobjedom nad neprijateljima. Gospodaru, ja sam došao Tebi sa svojom potrebom. Čak i ako je moje mišljenje s mahanom i planiranje slabo, ja sam ipak u potrebi za Tvojom milošću. O, Posredniče u svim stvarima! O, Ti koji poklanjaš spokoj srca, ja od Tebe tražim da me spasiš od kazne Vatre kao što spašavaš čovjeka iz nemirnog mora. Spasi me od uništenja i od kazne groba. O, moj Gospodaru, ja Te molim dovom koja mi i nije poznata i za stvari za koje nisam ni tražio od Tebe. Da, dobro za koju čak nisam ni bio u stanju da imam namjeru, ako si Ti to obećao bilo kome od Svog stvaranja ili ćeš pokloniti to dobro bilo kome, ja sam naklonjen svem tom dobru. O, Gospodaru svih svjetova, ja tražim to dobro od Tebe, kroz Tvoju milost. Gospodaru upute, ja tražim mir od Tebe na Sudnjem danu i želim Džennet u tom vječnom periodu. Sigurno si Ti naj Milostiviji i Drag u društvu onih koji su bliski Tebi i pokorni u Tvom prisustvu, koji padaju na sedždu Tebi i oni koji ispunjavaju obećanja. Nema sumnje, Ti činiš šta Ti hoćeš. O, Allahu učini nas onim upućenim vođama koji niti idu na krivi put niti zavode druge.”

Huzur je rekao ako muslimani budu učili ovu dovu sa iskrenom namjerom bit će u stanju da prihvate Imama ovog doba. Ova dova se dalje nastavlja:

“Radi Tvoje ljubavi mi volimo svaku osobu koja Tebe voli i radi Tebe mi imamo neprijateljstvo prema onima koji se Tebi suprotstavljaju i koji su neprijatelji. O, Allahu naša je ponizna dova a njeno primanje ovisi o Tebi. O, Allahu, ova dova je svo naše nastojanje i planiranje i sve uzdanje je u Tebe. O, Allahu usadi svjetlo u moje srce za mene i također osvjetli moj grob. Učini da svjetlo bude ispred mene i iza mene, na mojoj lijevoj strani i na desnoj strani i iznad mene i ispod mene. Ispuni moj sluh svjetlom i moj vid svjetlom, ispuni moju kosu svjetlom i učini moju kožu od svjetla, usadi svjetlo u moje meso i moju krv, u moj mozak i moje kosti. O, Allahu ulij uzvišenost svjetla u moje srce, učini me utjelovljenjem svjetla. Uzvišen je onaj koji je Visok i od časti i sveti je onaj Čija čistoća je jedina vrijedna spomena. Sveti je onaj koji poklanja samilost i milost, Sveti je Gospodar uzvišenosti. Sveti je Gospodar slave i časti.”

Na kraju je Huzur molio Allaha da nas osposobi da razumijemo i učimo ovu dovu i tražimo njenu dobrotvornost; da budemo blagoslovljeni sa onim svjetlom koje je Časni Poslanik s.a.v.s. donio. Žudnja s kojom je on učio ove dove bila je za nas da ih naučimo. Da nas Allah

osposobi da učinimo sve da tražimo Njegovo zadovoljstvo i da dadnemo prednost ljubavi prema Časnom Poslaniku s.a.v.s. nad svim drugim ljubavima ovog svijeta i da tako ispunimo sve želje i očekivanja njegovog *ummeta*. Da nakon traženja dobrotvornosti **'svjetla nad svjetlom'**, ispunimo dužnosti *ummeta*.

Hudba 29. januara 2010.

Nur (duhovno svjetlo) Obećanog Mesije a.s. i njegovih Ashaba

Kratki sadržaj hudbe koju je 29. januara 2010. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Obećani Mesija a.s. kaže u svojoj knjizi 'Hudba Ilhamija' (Objavljena hudba) da mu je Allah objavio: "Poslanik s.a.v.s. vas je poučio kroz djelotvornost njegove duhovnosti i stavio je dobrotvornost svoje milosti u vaša srca, tako da budete uključeni u njegove ashabe i budete obuhvaćeni u njegov blagoslov. Tako da je, s Njegovom milošću i naklonošću, ispunjeno Allahovo predskazanje:

"I drugima (je njega poslao) među njima.." (62:4)

Dok je Obećani Mesija a.s. osvijetlio ovu dobrotvornost duhovnim svjetlom, to mu je također dalo vidljivo i očito svjetlo tako da se ljudi čiste prirode okoriste od toga. Odlikom da je Imam ljudi kasnijeg doba, Obećanom Mesiji a.s. je bilo podareno više nego samo svjetlo ashaba. Allah ga je učinio primjerom izvanrednosti njegovog uzvišenog učitelja. Baš kao što je njegova Zajednica trebala ličiti Ashabima, Imam je imao sličnosti kao sjenka sa Časnim Poslanikom s.a.v.s. kako je Poslanik lično i rekao da će ovo biti znak Mehdija. Ova sličnost je bila najglavnija, tako da slava učitelja bude vidljiva u njegovom slugi.

Huzur je dao izlaganje o ovom vidljivom i očiglednom svjetlu Obećanog Mesije a.s. kako su to opisali njegovi ashabi. hazreti Mirza

Bashir Ahmad navodi da je dr. Mir Muhammed Ismail sahib prenio da bi ukratko opis izgleda Obećanog Mesije a.s. bio da je on bio fino čeljade, muškog lijepog izgleda. Međutim, ovaj opis bi bio nepotpun da nije bilo rečeno da je ovu ljudsku karizmu pratilo duhovno svjetlo. Ova svjetlost nije imala nikakvog elementa straha u sebi, zapravo je zračila poniznošću. Njegova boja kože je bila najfinija smeđa. Njegov lični žar nije potamnio u vrijeme bilo kakve nevolje nego je uvijek sijao svjetlom. Njegovo lice je uvijek bilo veselo i nasmijano. Sigurno lice lažova nikada ne može biti takvo. Svjetlo vjerovanja nikada ne može osvjetliti lice bezbožne osobe.

Huzur je rekao da je ovo vidljivo svjetlo bilo podareno Obećanom Mesiji a.s. zato što se on sam utopio u svjetlo svog učitelja, odričući se potpuno sebe u tom procesu, tako da samo svjetlo Poslanika bude viđeno u njegovom svjetlu. On nije imao ništa svoga, njegovo tijelo i duh bili su odraz duha Poslanika s.a.v.s. U njegovoj praksi i moralu, on je tražio inspiraciju iz blagoslovljenog uzora Poslanika s.a.v.s. koji je rekao: 'Neće biti poslanika između mene i njega (obećanog Mesije i Mehdija).' Huzur je rekao da je Obećanom Mesiji a.s. bio dat položaj poslanstva zbog njegove potpune zaokupljenosti u osobi Časnog Poslanika s.a.v.s., koji je bio jedan i jedini savršen čovjek. Nasuprot onome što se navodi, Ahmadi musliman ne može čak ni za trenutak pomisliti da, Bože sačuvaj, položaj obećanog Mesije a.s. može biti viši od položaja Časnog Poslanika s.a.v.s. Ahmadi muslimani su zaista ljudi koji imaju istinsku pronicljivost u svjetlo i uzvišeni položaj Časnog Poslanika s.a.v.s.

Hazreti Maulana Ghulam Radzeki piše da je jedanput vidio u viziji da su Časni Poslanik s.a.v.s., Obećani Mesija a.s. i on stajali zajedno. Lice Poslanika s.a.v.s. je svjetlilo kao sunce a lice Obećanog Mesije a.s. je svjetlilo kao mjesec dok je on bio izuzetno ponosan da bude u ovom uzvišenom i blagoslovljenom društvu i rekao je: 'Kako smo mi sretni da smo našli Časnog Poslanika s.a.v.s. i također smo našli Mehdija.' Na ovo je on pogledao na dva uzvišena lica i vidio da je lice Obećanog Mesije a.s. bilo osvjetljeno svjetlom lica Časnog Poslanika s.a.v.s. Zatim je Maulana Radzeki sanjao da mu Sheik Sa'adi (sufi perzijski autor 13. stoljeća) govori kako je on sretan da je našao doba Mehdija i da šalje svoje selame Mehdiju. Ujutro je Maulana Radzeki, koji je u to vrijeme bio izvan Kadiana, pisao Obećanom Mesiji a.s. da bi mu prenio selame i također je opisao svoju viziju. Poslije nekoliko dana ponovo je vidio Sheik Sa'ada u viziji koji je izgledao vrlo zadovoljan zato što su njegovi selami bili uručeni i dao mu knjigu za poklon.

Hazreti Mirza Bashir Ahmad je prenio da kad je Obećani Mesija a.s. čuo vijesti o smrti Mirze Fazal Ahmada, svog malog sina, bilo je vrijeme akšama. On je nastavio hodati s vremena na vrijeme dok skoro nije bilo vrijeme za jaciju, njegovo lice je bilo svijetlo dok je hodao.

Mija Rahim Bakš sahib je prenio da je jedanput, poslije zuhr (podne) namaza Obećani Mesija a.s. otišao svojoj kući. Kasnije je, kroz prozor pozvao hazreti Halifatul Mesiha I r.a. Pisao je knjigu i možda želio da se o nečemu konsultuje. Obećani Mesija a.s. u to vrijeme nije imao svoj turban na sebi i žar njegovog lica je osvijetlio unutrašnjost kuće.

Dr. Bašarat Ahmad je napisao da je 1906. uzeo dug dopust i boravio u Kadianu. Jedanput, Obećani Mesija a.s. je imao tešku glavobolju ali je ipak došao u džamiju radi zuhr namaza. Zbog glavobolje je njegovo lice izgledalo izmučeno, ali je tu bila izvanredna svjetlost na njegovom čelu koja je zaslijepljivala oči i razvedravala srce. Znakovi ove blistave čistoće (i pobožnosti) mogli su se vidjeti cijelo vrijeme i čak su hindu ovo prihvatili i priznali. Dr. Bašarat piše da ovi znakovi niti su mogli biti opisani riječima niti sačuvani u fotografijama. Kad je Obećani Mesija a.s. došao u džamiju izgledalo je kao da je stiglo mnoštvo svjetla.

Čaudry Barkat Ali Khansahib je prenio da je mjesec poslije svog bai'ata preko pošte želio da lično dadne bai'at i pitao za pravac kako da stgne u Kadian. Poduzeo je dugo putovanje i stigao u Batala, gdje mu je savjetovano da ostane preko noći prije nego što ode u Kadian. Odlučio je da provede noć u džamiji i susreo se sa čovjekom koji je bio neprijateljski raspoložen i on mu je objasnio da je bio na putu za Kadian. Narednog jutra je stigao u Mesdžid Mubarek u Kadianu i do Obećanog Mesije a.s. Videći ga Khan sahib je impulsivno rekao: 'On je utjelovljenje svjetla na svjetlo, lice istinitog, on je zaista osoba o kojoj sam čitao u Al Hakim; uzvišeno biće koje sam tražio.'

Muhammed Sadiik sahib je prenio da je bio blagoslovljen mogućnošću da vidi Obećanog Mesiju a.s. u Kadianu 1903. kad mu je bilo deset godina, gdje je čuznutljivo gledao na blagoslovljeno lice podižući zavjesu nosiljke s volovima u kojoj je Obećani Mesija a.s. putovao. Iako je bio rođen Ahmadi imao je priliku da ličnu dadne bai'at. On je opisao da je nemoguće za ljude da prepričaju i opišu bol i poniznost kojima je zračilo blistavo lice Obećanog Mesije a.s. kad je govorio riječi bai'ata.

Hazreti Fazl Ahmad Patwari sahib je rekao da je bilo veće kad se Obećani Mesija a.s. vratio sa sudskog procesa. Kad je došao u džamiju, ona se obasjala.

Čaudri Ali Muhammed Gondil sahib je ispričao da iako je on svoj bai'at dao preko pisma, otišao je u Kadian sa grupom ljudi da lično dadne bai'at. On je bio najmlađi u grupi. Pozvali su Obećanog Mesiju a.s. koji je izašao iz kuće. Tamo su stajala dva okvira za krevet, Obećani Mesija a.s. je sjeo na manji i njima ponudio veći da sjednu. Gondil sahib se pitao čiju će ruku Obećani Mesija a.s. uzeti za bai'at, možda ne njegovu pošto je on bio najmlađi. Međutim, Obećani Mesija a.s. je stavio svoju blagoslovljenu ruku na njegovu. Kako je dotakao njegovu ruku osjećao je kao da nešto prolazi kroz ruku Obećanog Mesije a.s. kao struja u ruku Gondil sahiba, koji je u trenutku osjećao da ne postoji niko na Zemlji sa dostojanstvom Obećanog Mesije a.s.

Nazam-ud-din sahib, poštar je rekao da je jedanput bio jako bolestan i ležao je bez svijesti. Kad je Obećani Mesija a.s. došao, soba se trenutno napunila svjetlom; Obećani Mesija a.s. mu je dao lijek i on se osjećao bolje.

Mir Inayat Ali Šah je prenio da su on i neki drugi ljudi otišli do vozne stanice da dočekaju Obećanog Mesiju a.s. Niko, osim jednog, nije poznavao njegovo blagoslovljeno lice. Međutim, čim su ga vidjeli, on je znao - iz poniznosti i svjetlosti lica - da je to bio Obećani Mesija a.s.

Mija Ferozdin sahib je ispričao da je njegov djed dao bai'at slijedeći tvrdnju Obećanog Mesije a.s. i tražio od svoje cijele familije da to uradi. On je rekao da je znao Obećanog Mesiju a.s. od vremena kad je bio zaposlen tamo (u Sialkotu) i da njegovo lice nije bilo lice nekoga ko laže.

Dr. Abdul Mađiid Khan sahib je ispričao da je jedanput u toku ljetne vrućine išao za Obećanim Mesijom a.s. kad je izašao napolje, ali mu je on rekao da ne ide za njim i otišao je sjesti pod sjenku malog drveta. Poslije kratkog vremena, Obećani Mesija a.s. se vratio radi zuhr namaza a njegovo lice je bilo zažareno. Huzur je rekao da mora biti da je primio neke radosne vijesti od Allaha.

Maulvi Fazal Illahi je iznio da je jedanput, poslije magrib namaza, u tami mjesec izašao sa istoka i on je vidio da su zraci svjetlosti izbijali sa lica Obećanog Mesije a.s. i sukobili se sa zrakama mjeseca.

Hazreti Halifatul Mesih II r.a. je prenio da je 1904. Obećani Mesija a.s. održao govor na đelsa salani u Lahoru. Jedan neahmadi, Šeik Rahmatullah sahib bio je u publici. U toku govora on je vidio stubac svjetla da izlazi iz glave Obećanog Mesije a.s. i uzdiže se prema nebu. On je ovo spomenuo osobi koja je sjedila do njega, i ovaj je to potvrdio. Šeukh Rahmatullah sahib je dao svoj bai'at istog dana.

Hazreti Mirza Ghulam Muhammed Ra'een je ispričao da je nakon što je Obećani Mesija a.s. umro čuo da se, Bože sačuvaj, njegovo lice potamnilo. On je uzeo svoje mlađe sinove da vidi ovo blagoslovljeno lice. Sinovi su bili vrlo žalosni i vidjeli su lice četiri puta. On je ispričao da baš kako su čuli da je blagoslovljeno lice Časnog Poslanika s.a.v.s. bilo svjetlo, tako je bilo i lice Obećanog Mesije a.s. Poslanik s.a.v.s. je bio original, dok je Obećani Mesija a.s. bio odraz.

Huzur je rekao da naprijed spomenuta iznošenja su bila iz bilješki ashaba Obećanog Mesije a.s. Zatim je Huzur citirao nekoliko iskaza koji pokazuju visoki standard duhovnosti ovih ashaba.

Poslije izbora hazreti Halifatul Mesiha II r.a. nekoliko materijalistički orijentisanih ljudi bili su zavedeni, međutim, Allahovom milošću većina je bila spašena. Maulana Radžeki je prenio da je jedanput u džamiji u Pešavaru imao viziju u kojoj je vidio hazreti Halifatul Mesiha II r.a. da je imao srce jasno vidljivo i svijetlo kao mnogo svijetlih sunca. Kao poređenje on je vidio svoje srce koje je imalo svjetlo sijalice. Sohnay Khan sahib je ispričao da je u toku nemira Ahrarsa počeo da uči dove za čast hazreti Halifatul Mesiha II r.a. i predao se učenju salavata i sure Fatiha. Sanjao je da mu dolazi čovjek i kaže da su neki maulvi stigli u selo prema istoku i da govore da će iskorijeniti Ahmadijat. U snu su on i neki drugi otišli u to selo. Tamo, on je pogledao prema nebu i vidio dva mjeseca u vasioni. Jedan je bio vrlo svijetao a drugi nije imao svjetla. Međutim, uskoro je i on zasvijetlio. On je čuo glas da je prvi mjesec Obećani Mesija a.s. a drugi je hazreti Mirza Bashir-ud-din Mahmud Ahmad.

Huzur je rekao da je hazreti Halifatul Mesih II r.a. bio obećani sin Obećanog Mesije a.s. o kojem su bila mnoga predskazanja. U njegovoj eri halifata, uprkos mnogih teških vremena, bio je proveden ogroman posao na širenju poruke islama i Ahmadijjata. U to vrijeme, a i danas, podižu se mnoge prevratničke aktivnosti kad je neko u Zajednici mentalno poremećen, bilo da radi nešto drugo ili ne, taj definitivno

tvrdi da je Musleh Maud. Stvarna opasnost je od onih koji podržavaju ove prevrate; oni su zaista licemjeri. Zatim su tu oni koji napuštaju i odu da stvaraju nered u Zajednici. Stvar onog ko je bio Musleh Maud (Obećani Reformator) bila je dokazana tako uvjerljivo sa jasnim (i razumljivim) dokazima da samo glupavi to neće prihvatiti.

Maulana Radžeki je prenio da je tražio od hazreti Halifatul Mesiha II r.a. poseban duhovni savjet i kratko poslije toga je rekao u mesdžidu Mubarak u Kadianu da omladina treba da uči: *'Subhan Allahi Vebihamdihi Subhan Allah Hilazim'* (Uzvišen je Allah sa svom Svojom slavom, Uzvišen je Allah, koji je Velik) kao i salavate dvanaest puta poslije obaveznog namaza. Maulana Radžeki je iznio nekoliko koristi od toga da ovo učinimo stalnom praksom: osoba očisti svoje srce kroz koje postiže čudesno svjetlo koje će njegovo srce učiniti svijetlim u toku namaza kao sijalica.

Huzur je rekao da naprijed spomenuta dova je bila jedna od dova stoljetnice Halifata koje je on izdao. Časni Poslanik s.a.v.s. je rekao da su ove riječi vrlo lagane i lahke za izgovaranje, ali da su vrlo velike u Božijim očima. One privlače Allahovu milost. Huzur je rekao da treba da nastavimo učiti ovu dovu zato što su ona i salavat vrlo značajni u čišćenju srca i da postignemo Allahovu ljubav tako da mognemo nastaviti sa svojom misijom.

Huzur je citirao drugi događaj iz života Maulana Radžekija gdje je on otišao da boravi kod svoje neahmadi rodbine, koji su se, bez obzira što su preko snova bili obaviješteni o njegovoj istinitosti, neprijateljski ponijeli prema njemu. Na kraju su bili žrtve popularne kuge.

Huzur je molio Allaha da nam podari Svoje istinsko svjetlo sa Svojom milošću, svjetlo koje se može postići kroz to da volimo Njegove miljenike. Imam doba naš je poučio putevima i načinima da ovo postignemo poslije sticanja *nura* Časnog Poslanika s.a.v.s. Da Allah dadne da, umjesto da se upuštamo u beskorisne poslove svijeta, budemo uvijek tragači ovog *nura* od Allaha i da budemo među onima koji uvijek uče:

"...Naš Gospodaru, usavrši nam svjetlo naše i oprosti nam; zaista, Ti imaš trajnu moć nad svim stvarima činiti šta Ti želiš." (66:9)

Da nam Allah pokaže znakove ove dove u ovom životu i da ovaj *nur* ostane s nama vječno na ahiretu. Amin.

Hudba 5. februara 2010.

Izlaganje o grijehu

Kratki sadržaj hudbe koju je 5. februara 2010. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je u svojoj hudbi petkom dao izlaganje o grijehu. Citirajući ajet 121 iz sure Al-An'am, čiji prijevod glasi:

"I napustite grijeh, bio on očigledan ili nevidljiv. Sigurno će oni koji zarađuju grijeh biti kažnjeni za zlo (djela) koje su radili." (6:121)

Huzur je objasnio doslovna značenja arapske riječi 'ism' (grijeh) koja je ovdje upotrebljena, i rekao da ona znači grijeh, prekršaj ili nešto pogrešno, ili prelaženje granica, ili postupak neposlušnosti koji je kažnjiv, ili misao – proces koji osobu zaustavlja od činjenja dobra, ili nedozvoljen postupak. Huzur je rekao da Arapska riječ 'zanb' također znači grijeh, ali je razlika u značenjima što je 'zanb' grijeh koji je počinjen i nenamjerno i namjerno, dok je 'ism' onaj grijeh koji je općenito namjerno. Ovaj ajet skreće pažnju na dvije stvari; jedna je da izbjegavamo očite i jasne grijeha kao i tajne, da se zamislimo prije nego što uradimo bilo šta. Drugo, on zaključuje da postoje neka djela koja izgledaju dobra ali u stvarnosti oni rezultiraju u lošim posljedicama. Jedino poslije činjenja ovih djela uviđamo kako su iskvarena i kako je teško napustiti ih i tako počinje začarani krug grijeha.

Allah kaže da onaj ko je čvrst na bogobožnosti treba paziti na zlo koje je očito i zlo koje nije očito i tražiti Allahovu pomoć prije nego što išta uradi. Nemojte biti zavedeni nečim što ima očividnu ljepotu. Gdje je i najmanji ukaz sumnje, detaljno to istražite. Tražite Allahovu pomoć i uputu, u tome je blagoslov i to također štiti osobu od loših posljedica. Učinjeno je jasnim da ukoliko nemamo u vidu bogobožnost u svemu u životu, razlika između *halal* (dozvoljenog) i *haram* (zabranjenog) se ne može razumjeti. Ako osoba onda zapadne u grijeh i ako Allah kažnjava, nikakvi izgovori neće biti od koristi. Ajet koji prethodi naprijed

spomenutom razjašnjava stvar principa da mnogi ljudi su skloni da zavode i zbog toga je važno da budemo u stanju da na ličnom nivou razlikujemo između onoga što je *halal* i onoga što je *haram*. Nadalje, upotrebom riječi *izim*, učinjeno je jasnim da, ako se uprkos ove upute osoba ne okani i na nju su štetno uticali oni koji zavode onda on svjesno čini grijeh a grijeh koji je počinjen namjerno je kažnjiv.

Allah je dao mnoge naredbe u vezi sa *ism*. U suri Al-Ar'af je rečeno:
“*Ti reci: 'Moj Gospodar je samo zabranio bestidne stvari, bilo otvoreno ili tajno, i grijeh i bespravno nasilje, i da Allahu pridružujete ono za šta On nije poslao dokaza, i da kažete o Allahu ono što ne znate.'*”
(7:34)

Huzur je objasnio da ovaj ajet dalje objašnjava da islam strogo zabranjuje sva šejtanska djela. Kao vjernik osoba treba da uvijek traga za onim djelima koja su bazirana na bogobožnosti i zaštite sebe od onih djela koja čovjeka udaljuju od bogobožnosti. Neke stvari čovjek radi skriveno i šejtan uvijek traga da ga namami predstavljajući grijeh u prelijepoj formi tako da to čovjek počne slijediti. Alah zato upozorava da ne idemo blizu takvih stvari. Kao što ovaj ajet kaže: *'Moj Gospodar je samo zabranio bestidne stvari..'* bilo da su otvorene ili tajne. Dok je napravljena ova identifikacija bestidnosti, također je dat lijek:

“*...Zaista, namaz zaustavlja od sramotnih i ružnih stvari (od očitog zla)...*”
(29:46)

Huzur je rekao da se bestidnost može vidjeti svuda unaokolo, pogotovo u ovo doba, i zbog toga je, propisom o pet dnevnih namaza vjericima naređeno da se zaštite od toga.

Obećani Mesija a.s. je rekao: “Šta je namaz? To je forma molitve koja čovjeka štiti od svih vrsta zla i bestidnosti i čini ga vrijednim dobrote i Allahove milosti. Rečeno je da je 'Allah' *Ism e Azem* (najuzvišenije ime). On je sve ostale attribute stavio ispod ovog. Zamislite se malo: početak namaza je sa ezanom a ezan počinje sa *'Allah u Ekber'*, to jest, sa imenom Allahovim i završava se sa *'La ilahe Illellah'*, to jest sa riječi Allah. Ova osobnost je samo kod islamskog obožavanja i u tome nema nikakvog drugog cilja osim Allaha od početka do završetka. Ja sa sigurnošću zaključujem da ni jedna druga religija nema ovu formu obožavanja. Ovaj namaz, koji je molitva i u kojem je dato prvenstvo 'Allahu', koje je Njegovo *Ism e Azem*, slično, *Ism e Azem* čovjeka je čestitost (poštenje, iskrenost). *Ism e Azem* znači ono kroz šta se postižu odličnosti

ljudskosti.” Huzur je rekao da ako se zamislimo na frazi Obećanog Mesije a.s. da je *Ism e Azem* čovjeka čestitost, onda ćemo težiti za namazom koji osobu vodi bliže Allahu. Kad je jednom postignuto činjenje takvog namaza, Allah osposobljava osobu da obavlja takvu vrstu namaza koja zaštićuje od bestidnosti i vodi ga dobroti. Obećani Mesija a.s. je rekao da takav namaz uzdiže (unapređuje) čovjekov život na Zemlji kao i na ahiretu.

Huzur je rekao da treba da ispunimo svoja srca spominjanjem Allaha tako da budemo zaštićeni od bestidnosti koja je svuda oko nas ovih dana. Inače, čovjek čini grešku za greškom i nastavlja da se ne pokorava Allahovim naredbama. Zbog ovoga je naređeno da se zaštitimo od prijestupa, jer je to zabranjeno. Ako nije usađena budnost i oprez osoba nastavlja da prekoračuje granice, zaboravljiv o tome koja su djela ispravna a koja nisu. Huzur je rekao da ima nekih redovnih klanjača koji također prekoračuju granice. Zbog ovoga je Obećani Mesija a.s. rekao da je potrebna Allahova pomoć da postignemo ispravan status namaza i za ovo je potreban strah od Boga cijelo vrijeme.

Navodeći ajet 220 iz sure Al-Bakara, čiji prijevod glasi:

“Oni tebe pitaju o igrama na sreću. Ti reci: ‘U oboma je veliki grijeh, a i neka korist za ljude; ali je grijeh toga dvoga veći nego njihova korist.’ I oni te (također) pitaju šta treba da potroše. Reci im: ‘Višak (svojih potreba).’ Ovako vam Allah pojašnjava (Svoje) znakove da duboko razmislite.” (2:220)

Huzur je rekao poslije iznošenja činjenica ovaj ajet poziva pozornost i razmišljanje nad principom da ako nešto ima manje koristi i više štete, treba da se izbjegava. Ovaj ajet upotrebljava riječi *‘Ismun kabirun’* (veliki grijeh) za uzimanje alkohola i kockanje pošto oboje, uprkos što imaju neke koristi oni osobu povisuju u grijehu. Kao što je rečano u Časnom Kur’anu:

“...a onaj koji tako bude činio imat će (kaznu za) grijeh.” (25:69)

Prema tome se od osobe traži da se zamisli nad tim da uplitanje sa ovim stvarima vodi kazni i riječi *‘...ali je grijeh toga veći...’* znači upravo ovo. Huzur je rekao da je ovaj grijeh takav da kad se jednom počne on osobu gura sve dublje u to. Čista zarada bude također izgubljena jer je nečista zarada pomiješana sa čistom koja je kvari. Kur’an jasno kaže da su ovo šejtanski putevi.

“O vjernici! Opojna srestav i kocka i kipovi i za sreću bacanje strelica prljava su djela šejtanovog rada. Zato se potpuno čuvajte ovoga da biste uspjeli. Šejtan jedino želi da stvori neprijateljstvo i mržnju među vama vinom i kockom, i da vas zaustavi od spominjanja Allaha i namaza. Hoćete li vi, onda, prestati?” (5:91-92)

Huzur je rekao da su alkohol i kockanje svakidašnja stvar. Oni su na raspolaganju svuda, čak na mjestima gdje postoji ograničenje na njih. Ne samo da su oni svakidašnja stvar u ovim zemljama, nego su ljudi ponukani i namamljeni prema njima. Svaka uslužna stanica, svaka radnja promoviše kockanje kroz mašine (za zaradu). Što se tiče širka (pripisivanja partnera Allahu) ako nema očitih kipova, tu su mnogi idoli *nafsa* (ega) i ovi idoli su ti koji čovjeka zaustavljaju od obožavanja Allaha; od obožavanja (namaza) koji čovjeka zaustavlja od bestidnosti. Huzur je rekao u današnje vrijeme *'strelice za sreću'* je lutrija koja je zabranjena. Istinski vjernik treba da pokazuje ispravnost (čestitost) u obožavanju, a ova čestitost će se stvoriti kad je osoba privučena spominjanju Allaha i namazu. Kur'an kaže:

“...I pomažite jedan drugom u dobročinstvu i bogobožnosti; a nemojte pomagati u grijehu i neprijateljstvu. I bojte se Allaha; zaista je Allah oštar u kažnjavanju.” (5:3)

Huzur je rekao da je stvarna bogobožnost u vjerniku, i zaista treba biti. Uvijek treba biti saradnja u stvarima pobožnosti; ovo omogućava i pomaže, da sjeme bogobožnosti bude posijano. Ne priliči vjerniku da ako poćini grijeh da to bude namjerno. Allahova kazna je oštra kad se osoba ne okani od ponavljanih grijeha i prijestupa.

Huzur je rekao da uprkos ovog krasnog ućenja često se navodi da se islam širio silom. S vremena na vrijeme redovito se stvara smutnja o islamu, ali obratite pažnju šta se događa na Zapadu, na prijestupe poćinjene u Iraku i nekim drugim zemljama. Mi sada slušamo iznošenja o Iraku kroz javnu istragu. Mnogi su priznali (u istrazi) da je bio poćinjen prekršaj u Iraku, ali ima onih koji su rekli da je to bilo u redu (ići u rat tamo). Ućenje islama je da ako imate bogobožnost, priznajte svoju grešku i uzdržite se od prijestupa.

Obećani Mesija a.s. je rekao da čovjek uvijek treba pomoći svom slabijem bratu. On je rekao da je krajnje neprikladno da ako neko može plivati a drugi ne može, da plivać ne spasi drugog od tonjenja. Časni

Kur'an naređuje da dijelimo teret svog slabijeg brata. Ashabi (da Allah bude zadovoljan s njima) su bili poučeni da ne budu razljućeni slabošću novih muslimana. Zajednica nije zajednica koja nezakonito iskorištava druge i ako se nekoliko među njima sastanu zajedno oni govore iza leđa o svom sirotom bratu. Ono što se traži je jedinstvenost koja proizvodi snagu i jedinstvo. Treba biti raširena moralna snaga. Do ovoga dolazi kad se promoviju ljubav, naklonost i oprost i kad je dato prvenstvo prikrivanju propusta drugih. Obećani Mesija a.s. je rekao da je ovo put blagoslova i bratstva o kojima je Allah podsjetio ashabe. Čak i da su potrošili količinu zlata ravno planini oni ne bi imali bratstvo koje su imali slijeđenjem Časnog Poslanika s.a.v.s. Allah je osnovao ovaj pokret na istom obrazcu i On će utemeljiti slično bratstvo u njemu.

Huzur je citirao ajet 13 iz sure Al-Hudžurat čiji prijevod glasi:

“O vi koji vjerujete! Čuvajte se pretjeranog sumnjičenja; jer neke sumnje su zaista grijeh. I ne uhodite, i ne ogovarajte jedni druge. Bi li iko od vas volio da jede meso svog mrtvog brata? Vi biste to, zaista, mrzili. I bojte se Allaha, sigurno Allah često prima pokajanje (i) milostiv je.” (49:13)

i rekao da je u njemu Allah skrenuo našu pažnju na veliki grijeh. Allah želi da stvori ljubav, harmoniju i bratstvo među vjernicima a ovo se stvara time da mislimo dobro o drugima. Ovaj ajet naređuje da izbjegavamo loše mišljenje o drugima. Ovo vodi grijehu što dalje uništava društveni mir. Ponekad čovjek čini ovaj grijeh da zadovolji svoj ego. Ovaj ajet također naređuje da izbjegavamo uhođenje u nečiji posao. Ova navika potiče iz lošeg mišljenja o drugima. Mnogi obrazovani ljudi koji služe Zajednici ponekad kažu stvari koje možda čak neuke, žene sa sela ne bi rekle. Oni uveličavaju male prigovore što utiče na njihovu sposobnost da rade svoj posao i čini tegobnim njihov vlastiti život i život onog o kome prigovaraju. Huzur je rekao da su mu predstavljene neke od ovih stvari. Nakon istrage ne bude nađeno ništa od važnosti. Neki slučajevi su bazirani na 'rekla-kazala' i stvari uveličane izvan mjere da to čini bijednim život osobe o kojoj se radi. Na njega se gleda kao na velikog griješnika, on se skriva unaokolo. Huzur je rekao da je sve ovo grijeh koji je Allah strogo zabranio. Ogovaranje je također grijeh, i da to umjesto reforme remeti mir i slogu. Blebetanje u ogovaranju, iznošenje poruga na druge je tako odvratno da to Kur'an upoređuje sa jedenjem mesa svog mrtvog brata. Huzur je rekao da ako neko želi da

nekoga ispravi oni treba da ga savjetuju u privatnosti. Ako se ta osoba ne obazire na to, onda treba da bude obaviještena uprava Zajednice kroz Amir sahiba. Ako, iz nekog razloga, to nije zadovoljavajuće onda treba da poruka bude poslana Huzuru. Huzur je rekao da neki ljudi njemu šalju prigovore i da je očito da oni samo daju sebi oduška i da njihov cilj nije ispravljanje. Takva pisma Huzuru su često napisana anonimno, ili su jednostavno potpisana kao (od) Ahmadi ili simpatizera ili je dato neko izmišljeno ime i adresa. Huzur je rekao da je ovaj cilj samo da se stvori prigovor u Huzurovom srcu i da oni ne uspijevaju u ovome. Ne otkrivanje svojih imena znači da oni u stvari nisu suosjećajni i jednostavno žele da nekoga ponize. Anonimna pisma se često ne istražuju. Huzur je rekao da je njegov posao da stvar istraži pošteno i pravedno. U primjeru gdje nema imena i adrese ne može biti istrage ... Čak u primjerima gdje je neko kažnjen, on ne osjeća bilo kakvu nesklonost (odbojnost) ili kritiku prema osobi, sve što on osjeća je bol da je jedan Ahmadi bio kažnjen.

Ahmadi muslimani treba da zapamte da Allah kaže da se On često obraća sa saosjećanjem i da je najmilostiviji. Oni koji imaju naviku da loše misle o drugima, da uhode stvari drugih i da ogovaraju treba da se samoispitaju i razmisle, i traže oprost od Allaha.

Obećani Mesija a.s. je rekao:

“Nered počinje kad se osoba upušta u lažne sumnje i dvoumice. Ako osoba misli dobro u svakoj situaciji, njemu je data sposobnost da postigne dobro. Greška na svakom početku čini teškim da stigne do cilja. Misliti loše o drugima je veliki porok koji osobu lišava mnogih mogućnosti da čini dobro i koji se dalje gomila dok osoba ne počne da misli loše o Allahu dž.š.

Neki grijesi su tako jedva zamjetljivi da je čovjek upleten u njih a da i ne uviđa. Osoba ide iz mladosti do starih godina nesvjesna da čini grijeh. Na primjer postoji navika kazivanja priča. Ljudi to smatraju krajnje nevažnom i malom stvari iako je Časni Kur'an to proglasio vrlo lošim i rekao: "Zar bi bilo ko od vas volio da jede meso svog mrtvog brata?"

Allah nije zadovoljan kad neko izgovara nešto što vrijeđa njegovog brata i poduzima nešto što mu šteti. Reći nešto o svom bratu što pokazuje njegovo neznanje i glupost ili kradomice izazivanje njegove sramote ili neprijateljstva o njegovoj navici, sve su loša djela.”

Huzur je molio Allaha da nas osposobi da izbjegnemo svaku vrstu grijeha i da činimo svaku vrstu pobožnosti; da praktikujemo sve Njegove naredbe i postignemo Džennet Njegovog zadovoljstva.

Zatim je Huzur rekao o ubistvu SamiUllah sahiba iz Šhedadpura u oblasti Sangher, Pakistan. On je bio ubijen 3. februara u Šhedadpuru, dok se vraćao kući poslije zatvaranja radnje uveče kad su mu dvojica napadača na motorima pucali u glavu. Imao je 53 godine i služio je Džemat u raznim svojstvima. Bio je muusi. Imao je dvije žene. Jedna živi u Kanadi, dok je druga bila s njim u Šhedadpuru. Da mu Allah podari Džennet i pokloni ustrajnost ožalošćenim i da bude njihov Pomagač i Zaštitnik.

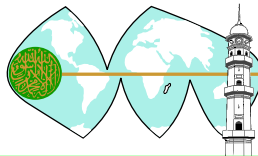
FRIDAY SERMONS

from 1st January untill 5th february 2010

BOSNIAN LANGUAGE

Ahmadiyya Muslim Jama'at za Bosnu i Hercegovinu

AHMEDIJA CENTAR:
Tuzlanska 1 b, 71000 Sarajevo, BOSNA I HERCEGOVINA
Telefon/fax: 00387 / 33 612 612
www.ahmadija.ba

Ljubav svakome, mržnja nikome!